

VERSLAG VAN DE CONTACTVERGADERING

van 9 februari 2010

Aanwezigen

Dames: Blommaert (CIRE), D'Hoop (IOM), Dupont (AI Vlaanderen), Janssen (Foyer), Maes (BCHV), Nicholson (UNHCR), Regout (Convivial), Scheerlinck (socialistische solidariteit), Thiébaud (APD), Troffiguer (Croix Rouge), Troost (VMC), Vanderhaegen (PSC)

Heren: Abdel El Abbasi (Fedasil), Bienfait (CGVS), Beys (Caritas), Geysen (DVZ), Michiels (Rode Kruis), Pauwels (UNHCR), Renders (JRS), Vinikas (BCHV), Wolff (BCHV).

Opening van de vergadering door de Heer Vinikas

1. De Heer Vinikas open de vergadering om 9u45 en stelt de heer Thomas Pauwels voor die mevrouw Aintzane de Aguirre dit jaar vervangt op het UNHCR.

Goedkeuring van het verslag van de vergadering van 12 januari 2010

2. Het verslag van de vorige vergadering wordt goedgekeurd mits de volgende opmerking van de heer Michiels aangaande paragraaf 60. Er werd geen flyer-agenda, maar een flyer-kalender verdeeld en het bevat de gegevens van Rode Kruis tracing in plaats van de Rode Kruiscentra.

Mededelingen van de Dienst Vreemdelingenzaken (De heer Geysen)

3. In de maand januari 2010 werden 1373 asielaanvragen ingediend, wat neerkomt op een gemiddelde van 68,65 asielaanvragen ingediend per werkdag (er waren 20 werkdagen). Dit impliceert een daling met 24,24 aanvragen per werkdag in vergelijking met december 2009. Er waren 1287 asielaanvragen in het binnenland, 40 in de gesloten centra en 46 aan de grens. In december 2009 werden in absolute cijfers 2023 asielaanvragen ingediend (hetgeen een sterke daling impliceert van 650 asielaanvragen). In vergelijking met januari 2009 blijft er nog een lichte stijging van het aantal asielaanvragen.
4. De meest voorkomende nationaliteiten van de asielaanvragen in januari 2010 zijn: Rusland (124), Guinee (110), Kosovo (106), Irak (105), Afghanistan (95), Armenië (81),

DRKongo (67), Macedonië (60, twee maal zo veel als in december 2009), Servië (58) en Syrië (34).

5. In januari 2010 werden 1.788 beslissingen genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken aan het WTC, onderverdeeld als volgt: 1431 aanvragen werden overgemaakt aan het CGVS, 210 beslissingen in het kader van de Dublinprocedure (26quater), 147 weigeringen van inoverwegingname (13quater) en 174 dossiers werden zonder voorwerp afgesloten. Totaal afgesloten dossiers door DVZ: 1962. Daarnaast werden aan de **grens** 52 beslissingen genomen: 41 overgemaakt aan het CGVS, 4 bijlagen 13quater, 6 bijlagen 25quater. Er was één aanvraag zonder voorwerp aan de grens. In de **gesloten centra** werden 30 beslissingen genomen: 19 overgemaakt aan het CGVS, 6 bijlagen 13quater, 5 bijlagen 25quater. Er waren geen dossiers zonder voorwerp. Aan de grens werd 1 vrouw met drie kinderen overgebracht naar Zulte of Tubize.
6. In januari 2010 werden 189 meervoudige asielaanvragen ingediend (dit zijn er 90 minder dan in de maand december 2009). Dit vertegenwoordigt 14,69 % van het totaal aantal aanvragen dat ingediend werd in december 2009. Deze aanvragen werden voornamelijk ingediend door personen afkomstig uit: Afghanistan (34), Iran (17), Rusland (15) en Irak (14). De heer Geysen wijst erop dat enkele maanden geleden de meervoudige aanvragen nog meer dan 30% uitmaakten van het totaal van ingediende asielaanvragen.
7. Met betrekking tot de opsluitingen in januari 2010: niemand werd vastgehouden op grond van artikel 74/6 §1bis. In de “Dublin-“gevallen werden 57 personen opgesloten op grond van artikel 51/5 §1 (namelijk op het ogenblik van het indienen van de asielaanvraag, bijlage 39ter) en 84 anderen ten gevolge van de aflevering van een beslissing onder de vorm van een bijlage 26quater (weigering van tenlasteneming door België).
8. De Eurodachits: er waren in de loop van de maand januari 2010 263 Eurodachits in totaal. De voornaamste landen waar vingerafdrukken gevonden zijn: Polen (65), Griekenland (52), en Duitsland (24). Aantal Dublinopsluitingen per land: Griekenland (28), Frankrijk (10), Duitsland (9), Polen en Hongarije (6) en Zwitserland en Italië (5). Er waren 7 echtparen zonder kinderen (niemand werd vastgehouden in Zulte en Tubize).
9. In januari 2010 werden 75 NBMV geregistreerd door de Dienst Vreemdelingenzaken (56 jongens en 19 meisjes). Allen hebben een asielaanvraag ingediend op het grondgebied. Er waren 6 NBMV tussen 0 en 13 jaar oud, 25 tussen 14 en 15 en 44 tussen 16 en 17. Onder de geregistreerde NBMV waren er 21 afkomstig uit Afghanistan, 15 uit Guinee, 4 uit Rusland en Rwanda en 9 uit Kongo.
10. De heer Geysen deelt mee dat hij naar aanleiding van de vraag op de vorige contactvergadering heeft geverifieerd waar het zwaartepunt van de meervoudige aanvragen ligt. Hij stelt dat dit duidelijk bij de tweede asielaanvragen ligt. Zo waren er in de maand januari 96 tweede asielaanvragen en 37 derde asielaanvragen. In 2009 lag het zwaartepunt ook bij de tweede asielaanvragen (1997), de derde asielaanvragen bedroegen 799.
11. De heer Geysen heeft ook de statistieken bekeken aangaande de Dublinverzoeken. In 2009 werden er 1350 verzoeken aan België gericht, daarvan waren er 759 aanvaarde overnames, 279 geweigerde en 319 zonder beslissing. Van de 2681 verzoeken tot

overname of terugname gericht door België aan andere staten, werden er 1442 aanvaard, 306 geweigerd en in 933 aanvragen is geen beslissing genomen (dit laatste betreft hoofdzakelijk dossiers waarin landen niet geantwoord hebben zoals vaak het geval met Griekenland).

12. De heer Renders vraagt of in de door andere Schengenlanden aanvaarde aanvragen (1442) ook de stilzwijgende aanvaardingen zijn inbegrepen. De heer Geysen bevestigt, maar wijst erop dat niet alle van deze aanvaarde overnames of terugnames ook effectief werden uitgevoerd. België heeft toch in bepaalde gevallen zelfs na akkoord beslist om bepaalde aanvragen toch in België te behandelen, al is dit uiteraard meestal niet het geval.
13. Mevrouw Thiébaud vraagt naar het standpunt voor de Haïtianen die in België zijn. De heer Geysen deelt mee dat er in januari 1 asielaanvraag was van een Haitiaan. De afgewezen Haitiaanse asielzoekers kunnen steeds een verlenging vragen van het bevel om het grondgebied te verlaten. Er zal door de bevoegde dienst geval per geval bekeken worden of de betrokkenen in aanmerking komen voor een verlenging. Mevrouw Thiébaud specificeert dat haar vraag om studenten gaat. De heer Geysen antwoordt dat deze in principe hoe dan ook in regel zijn met hun verblijf tot het einde van het schooljaar.
14. De heer Renders vraagt een verduidelijking bij het getal 84 van het aantal opsluitingen bij aflevering van de 26quater beslissingen. Hij vraagt of onder deze personen zich ook diegenen bevinden die vastgehouden werden omwille van een bijlage 39ter (opsluiting tijdens de fase van bepaling van de verantwoordelijke staat voor het afleveren van de bijlage 26quater). De heer Geysen bevestigt dat onder de 84 personen ook de meerderheid van de personen bevindt die opgesloten werden omwille van een 39ter voor akkoord. Sommige asielzoekers opgesloten omwille van een 39ter ontvangen echter soms geen bijlage 26quater meer, bijvoorbeeld wanneer de gesolliciteerde staat de overname weigert. In dat geval wordt de persoon normaal gezien in vrijheid gesteld. Het is dus moeilijk om een exact aantal te geven van de personen die opgesloten zijn in het kader van de toepassing van de Dublin II Verordening. In ieder geval moeten de twee cijfers (39ter en 26quater) niet bij elkaar opgeteld worden.
15. De heer Renders herhaalt de vraag met betrekking tot het nieuw standpunt van UNHCR aangaande Dublin-Griekenland, m.n. of het DVZ kennis heeft genomen van dit standpunt en of dit iets wijzigt aan het huidige beleid. De heer Geysen bevestigt dat werd kennis genomen van het nieuwe standpunt maar dat dit inhoudelijk niet zeer nieuw is en dat het beleid ongewijzigd blijft. Hij wijst erop dat ook andere landen akkoorden met Griekenland uitvoeren en dat dit probleem niet alleen door België kan worden opgelost maar dat dit door Europa moet worden aangepakt. Gezien de haast onbestaande opvangstructuren in Griekenland, vraagt de heer Renders of dit ook zo is ten aanzien van kwetsbare gevallen. De heer Geysen zegt dat de cel Dublin sowieso oog heeft voor kwetsbare gevallen, niet enkel in een Dublin-Griekenland dossier. Mevrouw Nicholson wenst te reageren en stelt dat UNHCR inderdaad blijft bij haar oproep aan de overheden om in geval van Dublin-Griekenland dossiers toepassing te maken van de soevereiniteitsclausule maar dat de situatie ook niet verbeterd is. Er zit wel een nieuwe regering in het zadel die wettelijke aanpassingen aan het asielsysteem voorbereidt, maar in de praktijk is er tot nog toe niets veranderd. Het standpunt bevat statistieken aangaande het lage erkenningpercentage, de problematiek van detentie, het feit dat er in 2008 20.000 asielaanvragen waren maar maar

800 opvangplaatsen en het gevaar voor overgedragen asielzoekers om te worden opgepakt en teruggestuurd. Dit laatste relateert ook enigszins de opvangproblematiek in België.

16. De heer Michiels vraagt of er nog garanties worden gevraagd in individuele dossiers door DVZ aan Griekenland. De heer Geysen antwoordt dat dit nog steeds gebeurt in individuele gevallen maar dat Griekenland ook in het algemeen heeft gesteld te garanderen dat mensen die worden teruggestuurd in het kader van de Dublinverordening opnieuw toegang krijgen tot de asielprocedure. De heer Michiels repliceert dat het UNHCR standpunt wat betreft toegang tot de asielprocedure, toch duidelijk stelt dat er geen toegang tot de procedure kan gegarandeerd worden onder meer omwille van ernstige praktische problemen. De heer Geysen bevestigt dat dit in het UNHCR standpunt staat maar herhaalt dat België het probleem niet alleen kan oplossen.
17. De heer Beys vraagt hoe DVZ omgaat, in geval er een rule 39 werd opgelegd door Europese Hof voor de Rechten van de Mens (Straatsburg), met de ‘zesmaandetermijn’ waarin een overdracht moet uitgevoerd worden na akkoord in het licht van het arrest van het Europese Hof van Justitie van Luxemburg (EHJ, C-19/08, Petrosian, 29 januari 2009), dat stelt dat de termijn wordt geschorst als er een nationale beroepstermijn lopende is. De heer Geysen stelt dat zolang een rule 39 hangende is, de termijn van zes maanden wordt geschorst.
18. Mevrouw Verstrepen vraagt hoe het staat met het Europees beleid aangaande Dublin, worden er initiatieven genomen? De heer Geysen antwoordt dat het Belgisch voorzitterschap misschien iets in beweging kan zetten.
19. De heer Renders wijst erop dat ook recent door de Kamer van Inbeschuldigingstelling van Brussel werd erkend dat een uitwijzing naar Griekenland een schending uitmaakt van art. 3 EVRM.
20. De heer Renders wenst te weten of een asielzoeker die akkoord gaat met een overdracht in het kader van Dublin naar een ander Europees land, hierbij van DVZ hulp zou kunnen krijgen om een gevolg te geven aan het bevel tot overdracht (aankoop van een vliegtuigticket)? Hij verwijst hierbij naar een geval van iemand in een gesloten centrum die bereid was naar Finland terugkeren. Men heeft hem aanbevolen om zijn vrijlating niet te vragen want in dat geval zou hij het vliegtuigticket zelf moeten betalen. De heer Geysen antwoordt dat DVZ wel degelijk in het verleden al mensen heeft geholpen om vrijwillig te vertrekken, door het betalen van de vliegtuigtickets.
21. De heer Renders merkt op dat recent iemand in het kader van een Dublin-Zweden werd teruggevlogen via Denemarken. Zijn er dan geen directe vluchten Brussel-Stockholm? De heer Geysen zegt dat dit onder de bevoegdheid valt van het bureau CR en zal dit verifiëren.
22. De heer Renders signaleert ook het geval van een Irakese vrouw die, wanneer ze op de luchthaven van Zaventem gecontroleerd werd door de politie bij de uitgang van het vliegtuig komende van Athene (dus in de Schengenzone), asiel wilde aanvragen. De politie zou haar geantwoord hebben: “geen probleem, u kunt dat in het gesloten centrum doen”. Derhalve werd deze persoon overgebracht naar een gesloten centrum waar ze de volgende ochtend asiel aanvraag. Als gevolg hiervan moet ze haar procedure vervolgen in

detentie. De heer Geysen stelt dat de betrokkene dan waarschijnlijk reeds illegaal op het grondgebied was en dat de politie alleen bevoegd is om asielaanvragen te registreren aan de grens. Volgens hem is de politie goed op de hoogte van wat ze dienen te doen in geval van een asielaanvraag.

23. Mevrouw Maes wenst de aanwezigen te informeren dat een advocate recent een rule 39 beslissing heeft verkregen in een Dublin-Polen dossier. Het betrof een profiel van een alleenstaande vrouw met een ernstig vorm van PTSD en risico op zelfmoord, bijkomend haalde ze het probleem van mishandelingen aan in Polen door haar neef en gebrek aan bescherming van de autoriteiten hiertegen.
24. De heer Renders vraagt of er in het procedureKB van DVZ iets vermeld staat over een PV dat wordt meegegeven aan de asielzoekers van hun Dublininterview. De heer Geysen antwoordt dat geen PV wordt meegegeven, de mensen worden wel geïnformeerd over het feit dat eventueel een vraag tot terugname of overname zal worden gesteld. De heer Renders gaat hierop voort en verdedigt dat een andere bijlage zou moeten afgegeven waarop duidelijk staat, we hebben de overname gevraagd op die dag, aan dat land. Dit omdat de mensen dan duidelijk weten dat ze in een Dublinprocedure zitten, er duidelijkheid bestaat aangaande de termijnen en ze in het geval van een administratieve beslissing deze kunnen aanvechten. Mijnheer Michiels merkt op dat er enkel een stempel staat: “Dublininterview gedaan op...”, maar dat dit niet gelijk is aan “Dublinovername gevraagd op ...”. De heer Geysen antwoordt dat inderdaad de verplichting rust op DVZ om schriftelijke informatie te geven, maar stelt dat dit al jaren gebeurd door middel van de stempel en van de vermelding “overname Dublin”. Hij is geen voorstander van een aparte bijlage. Hij wijst erop dat meestal de datum van het Dublininterview dezelfde datum is als de datum waarop de overname/terugname Dublin wordt vermeld op de bijlage. Maar de werkelijke overnamevraag gebeurt enkele dagen later. Het kan trouwens ook dat er uiteindelijk dan toch geen overname of terugname wordt gevraagd. Hij wijst er bovendien op dat de meeste mensen wel degelijk weten dat een Dublinprocedure hangende is, gezien het feit dat ze weten dat ze via een ander Schengenland zijn gekomen en aan de aard van het afgenomen interview. De heer Michiels en mevrouw Thiébaud ontkennen dit.
25. De heer Wolff wenst twee preciseringen te doen. Hij verdedigt het standpunt van de heer Renders dat een aparte bijlage nodig is, gezien de aanvechtbaarheid van deze administratieve beslissing. Bijkomend legt hij uit dat hij recent één administratief Dublindossier had opgevraagd en dat hierin nergens de vraag kon gevonden worden waarom de betrokkenen in België hun asielaanvraag willen behandeld zien. De heer Geysen wijst erop dat dit hoogst uitzonderlijk is en dat dit normaal standaard wordt gevraagd.
26. Mevrouw Thiébaud komt terug op de problematiek van de taalkeuze in Zaventem en het feit dat de taal waarin de bijlage 26 is opgesteld, niet altijd overeenstemt met de proceduretaal. In Zaventem is de bijlage 26 steeds in het Nederlands opgesteld, nochtans is de proceduretaal niet steeds het Nederlands, toch wordt er steevast een Nederlandstalige advocaat aangesteld. De heer Geysen erkent het probleem en stelt dat de centra de proceduretaal moeten vermelden op de bijlage 26. Hij wijst op een geval in Vottem waar de bijlage 26 in het Frans was opgesteld maar de proceduretaal het Nederlands was. De advocaat was het Nederlands niet machtig, DVZ heeft de procedure in het Frans verder gezet. Om dergelijke problemen te vermijden zal de bevoegde dienst een nota opmaken

voor de centra aangaande de taalkeuze waarin o.a. staat dat de taal van de procedure op de bijlage moet worden genoteerd.

27. De heer Beys vraagt of er vormingen rond asiel worden gegeven aan de grenspolitie? Vb. met betrekking tot de toegang tot de procedure aan de haven. Recent was er nog een voogd die in naam van zijn NBM asiel had aangevraagd, ondanks deze asielaanvraag werd de NBM teruggestuurd. De heer Geysen stelt dat de politie toch op de hoogte is. Ze weten dat terugsturen niet kan, zolang de procedure loopt. Er zijn regelmatig vergaderingen met de politie die bevoegd is voor de grenscontroles. Mevrouw Bracke is hiervoor verantwoordelijk. De heer Bienfait wenst hierop in te pikken en stelt dat er bepaalde vormingsmodules bestaan waaronder 1 over “non-refoulement”. Het speelt zich af aan de luchthaven van Stockholm, een jonge politieman stuurt een Irakees terug aangezien deze zich niet met geldige reisdocumenten aandient. Een senior politieagent wenst hem hier dan terecht. De heer Geysen herhaalt dat de politie volgens hem zeer goed op de hoogte is hiervan. Mevrouw Verstrepen valt de heer Beys bij inzake de problematiek van de registratie van de asielaanvragen aan de haven en wijst op de druk die uitgaat van de kapiteins om geen registratie te doen, aangezien dat vertraging voor het schip betekent en het immens duur is om een schip stil te laten liggen. Ze wijst erop dat er een gesprek met het kabinet heeft plaatsgehad en dat de bedoeling is een lijst op te stellen van advocaten die bereid zijn op het schip te gaan als een asielaanvraag wordt geformuleerd, maar het probleem van de registratie blijft. Ze stelt voor om een vergadering te beleggen met de rederijen die instructies geven aan de kapiteins. De heer Geysen herhaalt dat in geval van volwassenen deze meestal worden overgebracht naar het gesloten centrum en dat het schip niet noodzakelijkerwijs moet blijven liggen, ze zijn wel verantwoordelijk voor de kosten van terugkeer, maar een vliegtuigticket is meestal veel goedkoper. Mevrouw Janssen wijst erop dat in het geval van de NBM het probleem van de opvang een grote rol speelde. Aangezien het een NBM was, die op de boot zat, moest deze opvang krijgen in een open centrum, maar er was geen plaats.

Mededelingen van het CGVS (De heer Bienfait)

28. In januari 2010 telt men 565 beslissingen van het CGVS (minder dan het aantal van een gemiddelde maand, maar meer dan in januari 2009), waarvan 122 erkenningen van het statuut van vluchteling, 38 toekenningen van subsidiaire bescherming, 27 technische weigeringen, 28 afsluitingen zonder onderwerp (bijvoorbeeld wanneer de aanvrager met de steun van IOM vrijwillig is teruggekeerd), 26 weigeringen van inoverwegingname van de asielaanvraag van EU onderdanen, 322 «gewone» weigeringen, geen uitsluiting en 1 intrekking.
29. De meest voorkomende nationaliteiten van de in januari 2010 erkende vluchtelingen zijn: Irak (22), Guinee (15), Afghanistan (8), en Kameroen, China en Syrië (7). 29 Irakezen kregen subsidiaire bescherming, 6 Somaliërs en 3 Afghanen.
30. De huidige achterstand bedraagt 9406 dossiers, waarvan 1453 ingetrokken beslissingen omdat ze ondertekend waren door een adjunct-commissaris, en ze nog niet hernomen werden. De heer Bienfait doet opmerken dat dit probleem nu voor de toekomst geregeld is aangezien het K.B. dat machtiging verleent aan de adjunct-commissarissen van kracht ging op 8 februari 2010.

31. Het CGVS werd vereerd met het bezoek van de heer António Guterres, de Hoge Commissaris voor de vluchtelingen van de Verenigde Naties. Meer dan 100 CGVS medewerkers mochten deze ontmoeting bijwonen en vragen stellen aan de Hoge Commissaris. Deze laatste had het vooral over het niet/slecht functioneren van het Europese asielsysteem waarvan de harmonisatie nog ontoereikend is. Hij verwacht dan ook veel van België, dat het voorzitterschap van de EU tijdens de tweede helft van 2010 waarneemt. De Hoge Commissaris sprak trouwens met lof over de asielprocedure van ons land, in vergelijking met die van andere lidstaten. Verder vestigde hij bijzonder de aandacht op een bepaald aspect voor verbetering vatbaar, m.n. de waarde die het CGVS hecht aan de geloofwaardigheid van de verklaringen bij het onderzoek van de aanvragen.
32. Wat dit te verbeteren aspect betreft, stelt de heer Bienfait dat de heer Guterres vragen had bij de wijze waarop men de « waarde op het eerste zicht» van de verklaringen in aanmerking neemt, en of men niet verder zou moeten gaan. Sommige personen kunnen hun dossier niet goed voorstellen, omdat ze bijvoorbeeld niet goed geadviseerd werden, terwijl ze wel degelijk bescherming nodig hebben. Anderen echter kunnen hun verklaringen mooi voorstellen zonder in realiteit internationale bescherming nodig te hebben. Men moet soms verder gaan kijken dan die verklaringen, en hun geloofwaardigheid afwegen tegen de risico's voor vervolging.
33. De heer Bienfait verwijst naar de kwestie van het verschil van rechtspraak tussen de Nederlandstalige en Franstalige kamers van de RVV. Hij verheugt zich over het feit dat de Raad besloten heeft om verschillende zaken in algemene vergadering te onderzoeken. Eén van deze zaken betreft Kosovo. Dit dossier betreft de vraag naar bescherming van minderheden, met enerzijds het rapport van UNHCR van november 2009 en anderzijds de vaststellingen die het CGVS tijdens een missie ter plaatse heeft gedaan. Een ander betreft een persoon die verklaart Somaliër te zijn en voor wie het dus gaat om de herkomst vast te stellen. Deze persoon vreest voor besnijdenis van haar dochter. Kan men zich over zijn vrees uitspreken als er nog een twijfel bestaat over de herkomst van deze persoon? Het gaat hier dus over het afwegen van de geloofwaardigheid van de verklaring tegen de evaluatie van het risico, of over de noodzaak om verder dan de « waarde op het eerste zicht» van de verklaringen te gaan.
34. Mevrouw Maes informeert dat er een derde zaak aan de algemene vergadering van de RVV werd voorgelegd, m.n. het dossier « Irak-Jordanië ». Het gaat hier over de erkenning van Jordanië als veilig derde land. Met in het bijzonder de vraag of het begrip « veilig derde land» in België kan worden toegepast, gezien artikel 27 van de Procedurerichtlijn niet in de Belgische wetgeving is omgezet en of men dit concept mag/kan aanvoeren gezien Jordanië geen partij is van het Verdrag van Geneve en ook niet van het Protocol en gezien ook de situatie ter plaatse van de Irakese asielzoekers.
35. De heer Bienfait deelt mee dat het CGVS weldra een nota met zijn standpunt zal bekendmaken over Afghanistan (deze nota werd ondertussen overgemaakt aan het BCHV en vindt u in bijlage). Wat de statistieken betreft, bedraagt het beschermingspercentage van deze aanvragen 40 percent. Wanneer men spreekt over 60 percent weigeringen, dient men rekening te houden met veelvuldige aanvragen dat dit cijfer insluit. Onlangs heeft een Afghaan voor de 25e keer een asielaanvraag ingediend.

36. De heer Bienfait heeft het verder over de plotselinge stijging in december 2009 van de asielaanvragen van Armeniërs wat Armenië deze maand als eerste voornaamste herkomstland plaatst. In 2009 waren er 1099 aanvragen van Armeniërs tegenover 461 in 2008. Deze stijging had vooral plaats tijdens de tweede helft van 2009. Een mogelijke interpretatie: Frankrijk is de andere EU-lidstaat met een groot aantal Armeense asielzoekers (8% van de aanvragen in 2009). Frankrijk kende geen stijging van dit soort in december 2009, maar het OFPRA (het Frans Bureau voor erkenning van vluchtelingen en staatlozen) nam op 13 december 2009 het besluit om Armenië als een veilig derde land te zien. Bovendien heeft een behoorlijk aantal Armeniërs in december 2009, naast de asielaanvraag in België ook de medische aanvraag 9ter ingediend.
37. Mevrouw Janssen vraagt bij welke instantie een begunstigde van de subsidiaire bescherming een paspoort kan aanvragen als de persoon zich niet tot zijn ambassade kan richten? De heer Bienfait antwoordt dat er wat dit betreft een leemte in de wetgeving is. Het CGVS kreeg geen mandaat om reisdocumenten af te leveren. De wetgever zou deze leemte moeten aanvullen. De heer Geysen is van mening dat, als de persoon niet terecht kan bij zijn ambassade, hij zijn aanvraag kan indienen bij de Provincie en, wanneer daar niets uit de bus komt, hij eventueel een brief kan schrijven naar de heer Roosemont.
38. Mevrouw Janssen vraagt verder nog of dergelijke aanvraag bij zijn ambassade geen risico tot intrekking als gevolg heeft? De heer Bienfait antwoordt dat elk geval afzonderlijk moet onderzocht worden. Als de vervolging uitgaat van een niet-overheidsactor, hoeft hij niet bang te zijn om zijn statuut. Als hij gewag maakt van zijn vrees voor de staatsoverheid, is de situatie wellicht anders.
39. Mevrouw Maes vermeldt het geval van een Somaliër die de subsidiaire bescherming verkreeg en tegelijkertijd een regularisatie van onbepaalde duur. Hij kan geen paspoort aanvragen bij zijn ambassade. Mijnheer Geysen antwoordt dat de situatie minder ingewikkeld zou moeten zijn voor iemand in het bezit van een verblijfsvergunning van onbepaalde duur, hij moet zich tot de bevoegde provincie richten, en anders het geval voorleggen aan de Dienst Vreemdelingenzaken.
40. Mevrouw Verstrepen stelt dat ze al zeer vaak geprobeerd heeft zich in deze situaties tot de provincie te richten in zeer behartigenswaardige gevallen en met goed gemotiveerde ondersteuning van de vraag maar dat dit in Antwerpen nooit is gelukt.
41. De heer Vinikas is van mening dat de Provincie niet de adequate instantie is om het probleem op te lossen. Hij merkt namelijk op dat er geen Gouverneur meer is benoemd in Brussel, en dat er sprake is van overdracht van de Provinciebevoegdheden naar de gewesten toe. Hij sluit zich aan bij de conclusie van de heer Bienfait m.n. dat hier een wet nodig is om het probleem op te lossen.
42. De heer Renders informeert naar het tijdsverloop tussen het overmaken van een aanvraag bij DVZ naar het CGVS en het gehoor. De heer Bienfait kan niet precies zeggen hoeveel tijd dit in beslag neemt. In 2009 is de achterstand weer toegenomen, samen met het aantal asielaanvragen. Dan is er ook nog de opvangproblematiek: de beslissing om personen in preciaire verblijfssituatie niet op te roepen, blijft gehandhaafd. Het is moeilijk om een gemiddelde te berekenen, maar het tijdsverloop is soms groot en zal waarschijnlijk nog sterk toenemen. Het CGVS volgt twee sporen om de tendens te doen omslaan: de

beslissingen sneller nemen zonder afbreuk aan de kwaliteit ervan, extra personeel inschakelen, een moeilijke opdracht gezien het huidige budgettaire klimaat. De toekomstvooruitzichten zijn niet erg rooskleurig. De heer Renders informeerde ook naar het tijdsverloop tussen hoorzitting en beslissing van het CGVS. De heer Bienfait zegt dat de follow-up van dit probleem sinds eind 2009 voorrang kreeg bij het CGVS. Deze vraag heeft betrekking op de kwaliteit van de behandeling van de asielaanvraag. Het kan gebeuren dat de dossierbeheerders het dossier laat liggen om verschillende redenen: goede (in afwachting van een extra informatie) of minder goede (complexiteit van de zaak en de noodzaak om doelgerichte cijfers te bereiken). De individuele monitoring van de achterstand van de dossierbeheerders heeft enig resultaat opgeleverd, zegt de heer Bienfait. Zo legt de heer Bienfait uit dat aan de dossierbehandelaars gevraagd werd om het aantal hangende dossiers door te geven, wat ertoe heeft geleid dat het aantal dossiers waarin er een tijdsverloop was van meer dan 30 dagen tussen hoorzitting en beslissing halveerde.

43. De heer Renders vraagt hoe de hoorzittingen verlopen in geval van een nieuwe aanvraag. Is er een volledige hoorzitting, of alleen aangaande de nieuwe elementen? De heer Bienfait legt uit dat de nadruk wordt gelegd op de nieuwe elementen maar dat is geen absolute regel. Het kan gebeuren dat het complete dossier opnieuw wordt onderzocht indien dat de noodzakelijk is voor de behandeling van het dossier. De heer Renders vermeldt het geval van een nieuwe aanvraag van een Afghaanse asielzoeker in gesloten centrum, waarvoor de hoorzitting slechts twintig minuten duurde, wat hem toch wat zeer haastig leek.
44. De heer Renders vermeldt het geval waar tijdens de hoorzitting van de RVV er een nieuw element opduikt. De rechter kan dan een onderzoekstermijn toestaan aan het CGVS (cf. art. 39/76 §1er al. 5 en 6). Heeft de RVV al gebruik gemaakt van deze mogelijkheid? En zo ja, gebeurt dit via een schriftelijke beslissing (Heeft deze enige invloed op de detentieperiode?) De heer Bienfait antwoordt dat er verschillende technieken zijn, ofwel annuleert de RVV de beslissing en verwijst ze door naar het CGVS, ofwel neemt zij het nieuw element in overweging en neemt een beslissing, of, ten slotte, krijgen de partijen een tijdslimiet om over dit nieuwe element hun stellingname te bepalen. De heer Renders zegt dat de laatste keuze een gevolg voor de opgesloten mensen heeft, want deze beslissing schorst de detentietermijn.
45. Mevrouw Maes komt terug op haar vraag over een precisering inzake opheffing van beslissingen genomen in 2009. De heer Bienfait heeft hiervan geen kennis en zal dat voor de volgende contactvergadering nagaan. Ondertussen werd de verificatie gedaan en de heer Bienfait deelt mee dat het gaat om een Albanees en een Algerijns dossier. In de twee gevallen is de opheffing voortgevloeid uit een terugkeer voor enige tijd naar het land van herkomst.
46. Mevrouw Maes vermeldt dat men haar heeft gevraagd of de subsidiaire bescherming B nu aan Haitianen zou kunnen verleend worden? De heer Bienfait zegt dat deze vraag onderzoek vereist en hij niet zomaar een antwoord kan geven. Hij voegt eraan toe dat, onder de te hernemen beslissingen, want ondertekend door de assistent commissarissen, er sommige zijn die opnieuw onderzocht worden want er is een nieuw element opgedoken. Onder deze beslissingen tot nieuw onderzoek is er momenteel een aanvraag van een Haitiaan.

47. Naar aanleiding van het Kosovodebat dat bij de RVV zal doorgaan, vraagt mevrouw Dupont hoe de toepassing van het terugnameakkoord tussen België en Kosovo kan opgevolgd worden. De heer Geysen antwoordt dat dit moet voorgelegd worden aan mevrouw Bergans of de heer Verbauwhede.
48. De heer Michiels wijst nog eens op wat het CGVS vroeger al meedeelde dat de antwoorden van de asielzoekers op de vragenlijst van de DVZ niet ten nadele van de asielzoeker mogen gebruikt worden, doch heeft onlangs het tegendeel moeten vaststellen in een beslissing. De heer Bienfait zegt dat een interne richtlijn van CGVS in die voorzichtige richting ging, zelfs indien de RVV van mening was dat die elementen konden worden gebruikt als objectieve elementen in het dossier. De interne richtlijn beveelt aan om een beslissing te nemen op basis van andere elementen dan van de tegenstrijdigheden met de vragenlijst ingevuld op DVZ. De antwoorden op de vragenlijst mogen echter gebruikt worden mits aan drie voorwaarden is voldaan: 1) dat zij betrekking hebben op een belangrijk element en niet op een bijkomstigheid in het asielrelaas 2) dat ze slechts op het einde van de beslissing worden vermeld (er moeten dus andere redenen de beslissing ondersteunen), 3) dat de asielzoeker geconfronteerd wordt met het eventuele element uit de vragenlijst.
49. De heer Renders vermeldt het geval waarin de beslissing gebaseerd was op een tegenstrijdigheid in de verklaringen bij het CGVS en bij de Grenspolitie. De heer Bienfait zegt dat het niet verboden is om dergelijke informatie te gebruiken, aangezien zij deel uitmaakt van het dossier, maar dat men hiermee heel omzichtig te werk moet gaan.

Mededelingen van het UNHCR (Mevrouw Nicholson)

50. Mevrouw Nicholson meldt de recente publicatie van twee *country briefing folder* m.n.:
- Ethiopië (UN High Commissioner for Refugees, *UNHCR Country Briefing Folder on Ethiopia*, Januari 2010, ter beschikking op: <http://www.unhcr.org/refworld/docid/4b6aced22.html> [verkrijgbaar 18 /02/ 2010])
 - Zimbabwe (UN High Commissioner for Refugees, *UNHCR Country Briefing Folder on Zimbabwe*, december 2009, ter beschikking op: <http://www.unhcr.org/refworld/docid/4b56c99f2.html> [verkrijgbaar 18 /02/ 2010])
51. Ze komt terug op het bezoek van dhr. António Guterres aan België en zijn ontmoeting met het CGVS (zie hierboven), maar ook met de leden van de regering. De Hoge Commissaris bedankte hen voor de bijdrage van België tot de bescherming van vluchtelingen, en besprak verder nog de asielkwesties voorbereid door België met het oog op zijn EU-voorzitterschap.
52. Mevrouw Nicholson verklaart de aanbeveling van de Hoge Commissaris om alle onvrijwillige terugkeren op te schorten en een tijdelijke bescherming op humanitaire gronden toe te staan aan de Haïtiaanse onderdanen. De Verenigde Staten en Canada zijn reeds gestopt met het gedwongen terugsturen van Haitianen. Indien dergelijk statuut niet

voorzien is in de nationale wetgeving, vraagt UNHCR om een ander humanitair statuut toe te kennen.

Mededelingen van IOM (mevrouw D’Hoop)

53. Mevrouw D’Hoop deelt mee dat in 2009, 2659 personen met de hulp van IOM vrijwillig zijn teruggekeerd (in vergelijking met 2669 personen in 2008). De 5 belangrijkste bestemmingslanden waren: Brazilië (886), Oekraïne (279), Mongolië (159), Slowakije (147) en Rusland (134). De werelddelen met de grootste terugkeerstroom waren Zuid-Amerika en de Caraïben (990), Europa (935) en Azië (550). Meestal werden de teruggekeerde personen naar IOM doorverwezen via het NGO-netwerk (1824), de opvangcentra van Fedasil (411) en de gemeenten (134). De personen die terugkeerden waren hoofdzakelijk mensen zonder papieren (1839). De overige personen waren uitgeprocedeerde asielzoekers (538) en personen die hun asielprocedure hebben onderbroken (282).
54. In januari 2010 keerden 269 personen vrijwillig terug met de hulp van IOM (in vergelijking met 264 personen in januari 2009 en 256 personen in januari 2008). De 5 meest voorkomende bestemmingen waren: Brazilië (103), Slowakije (58), Kosovo (22), Mongolië (11) en Oekraïne (10). De continenten waarnaar er het meest vrijwillige terugkeren waren: Latijns-Amerika en Caraïben (108), Europa (100) en Azië (41). De teruggekeerde personen werden hoofdzakelijk naar IOM doorverwezen via het NGO-netwerk (153), de Fedasil centra (82) en de centra van la Croix-Rouge (8) en het Rode Kruis (11). De teruggekeerde personen waren hoofdzakelijk mensen zonder papieren (150). De overige categorieën waren: afgewezen asielzoekers (73) en asielzoekers die hun asielprocedure hebben onderbroken (46). 173 personen waren mannen en 96 personen waren vrouwen.
55. Wat betreft de re-integratiestatistieken voor het jaar 2009 en januari 2010: in 2009 zijn 444 personen teruggekeerd met bijstand bij de re-integratie. In januari waren dat 44 personen. De 4 belangrijkste bestemmingslanden waren Rusland (57 personen in '09 en 1 persoon in januari '10), Brazilië (48 personen in 2009 en 2 personen in jan '10), Kosovo (18 pers. in '09, 13 in jan. '10) en Slowakije (25 personen in '09 en 4 in jan.'10). De personen die met een reïntegratiepremie zijn teruggekeerd werden hoofdzakelijk naar IOM doorverwezen via het NGO-netwerk (201 pers. in '09 en 14 pers. in jan. '10) en het netwerk CR/RK en Fedasil (152 personen in totaal in 2009 en 27 pers. in jan. '10). Het betrof hoofdzakelijk mensen zonder papieren (193 pers. in '09 en 13 in jan '10). De overige personen waren afgewezen asielzoekers (181 in '09 en 10 in jan. '10) en asielzoekers die hun procedure hadden onderbroken (70 in '09 en 21 in jan. '10).
56. Mevrouw D’Hoop geeft informatie over de infocampagne “Preventie van arbeidsexploitatie en mensenhandel van Brazilianen in België”, die liep van oktober tot december 2009. IOM heeft een praktische gids uitgebracht voor de Brazilianen in België, over hun rechten en plichten met daarbij een compilatiewerk over bestaande beschermingsmechanismen en rechtsmiddelen in België voor de Braziliaanse slachtoffers van mensenhandel en van economische uitbuiting. Deze gids werd uitgedeeld tijdens de contactvergadering.

57. Mevrouw D'Hoop geeft een korte voorstelling van de 5 projecten die IOM heeft ingediend in het kader van het Terugkeerfonds 2008-2009:

- Verhogen van het Bewustzijn en Opbouwen van de Capaciteit van medewerkers wat betreft Bijstand bij Vrijwillige Terugkeer en Re-integratie (AVRR) in Gent, Luik en Brussel door middel van Innovatieve Informatiehulpmiddelen
- Een geïntegreerde aanpak voor Bijstand bij Vrijwillige Terugkeer en Re-integratie naar bepaalde landen (Marokko en DR Kongo)
- Verbeterde Bijstand bij Vrijwillige Terugkeer en Re-integratie vanuit België
- Uitwisseling van Informatie en Praktijken tussen 6 Lidstaten van de EU (België, Nederland, Verenigd Koninkrijk, Ierland, Duitsland en Polen) aangaande de Bijstand bij Vrijwillige Terugkeer en Re-integratie van personen met mentale en lichamelijke beperking
- Website (platform) aangaande Bijstand bij Vrijwillige Terugkeer en Reïntegratie

58. Mevrouw D'Hoop licht tenslotte nog het sensibilisatieproject toe van de Belgische en Braziliaanse overheden inzake strijd tegen illegale immigratie vanuit Brazilië naar België. Het project richt zich voornamelijk op de stad Goiânia. Sensibiliseringsseminaries (in België en Brazilië) beogen het bespreken en het zoeken naar oplossingen inzake mensenhandel en mensensmokkel en uitbuiting op het werk. Het project wil ook de samenwerking tussen België en Brazilië intensifiëren.

59. De heer Renders vraagt of vreemdelingen die het voorwerp uitmaken van een controle op zwartwerk door de arbeidsinspectie of die het onderwerp uitmaken van een strafrechtelijke veroordeling, kunnen aanspraak maken op een vrijwillige terugkeer met het IOM. Mevrouw D'Hoop antwoordt dat deze personen toegang kunnen hebben tot het REAB programma op voorwaarde dat ze hun straf hebben uitgezeten en dat ze niet meer het voorwerp uitmaken van andere vervolgingen door de Belgische gerechtelijke autoriteiten.

Mededelingen van Fedasil (de heer El Abbassi)

60. Betreffende de stand van het netwerk en de statistieken, deelt de heer El Abbassi mee dat 1.730 personen in januari 2010 opvang hebben aangevraagd tegen 2.500 in december 2009. Dat betekent een belangrijke daling van de instroom bij de dispatching in januari, ongeveer 31% vergeleken met december 2009. Twee belangrijke nuances bij die daling: al was december 2009 een recordmaand, toch is het niveau van januari 2010, in feite zeer hoog: 4% hoger vergeleken met vorig jaar (januari 2009) en bijvoorbeeld met begin 2007 bedraagt de stijging van de maandelijkse instroom zelfs 49%. Verder dient opgemerkt dat volgens de eerste gegevens van februari 2010, de instroom vergelijkbaar is met die van december.

61. In ieder geval, de daling van de instroom bracht in januari 2010 minder druk op het onthaalnetwerk met zich mee: de bezetting van het netwerk – ongeacht de opvangkrachten en type opvang - is maar met een klein honderdtal personen gestegen, een positief saldo dus. Men telde eind januari 2010, 18.268 ondergebrachte personen (waarvan ongeveer 1.200 in hotels) tegen 18.164 eind december 2009 (+ 0,6%). In de vorige maanden was de maandelijkse groei trouwens veel belangrijker.

62. De situatie in januari werd ook “vergemakkelijkt” door de lopende capaciteitsuitbreiding. Aldus, naast de centra van het Rode Kruis Vlaanderen en la Croix-Rouge Franse Gemeenschap die al in december (respectievelijk het opvangcentrum van Heusden-Zolder en de centra van Banneux en Dinant) werden geopend, ging in januari een nieuw federaal opvangcentrum open in regio Brugge, m.n. in Poelkapelle. Dit opvangcentrum heeft een capaciteit van 100 plaatsen, die in maart 2010, 200 plaatsen zal bereiken. Ter herinnering (zoals gepresenteerd in de vergadering van januari), liggen er in 2010 nog andere nieuwe openingen (de meerderheid vóór de zomer van 2010) in het verschiet: in principe voor een totaal van ongeveer 1.800 plaatsen.
63. Ondanks de opening van al deze nieuwe plaatsen, zal de situatie in 2010 echter zeer kritisch blijven, vooral als de tendens (een sterk stijgende groei van de bezetting) waargenomen in 2009 zich in 2010 zou confirmeren. Het is dus niet uitgesloten dat beroep zal gedaan worden op aanvullende maatregelen.
64. Over de laatste wetswijziging werd een verklarende nota gestuurd naar het geheel van opvangstructuren en de juridische dienst van Fedasil heeft informatiezittingen gehouden in de opvangcentra.
65. De Ministerraad meldde eind januari de aanstaande benoeming van een Commissaris voor opvang. Zijn mandaat zal voornamelijk de onderhandelingen met de lokale bevoegdheden en de budgettaire opvolging in het kader van de uitbreiding van de opvangcapaciteit omvatten.
66. Mevrouw Regoût heeft een vraag aangaande het verloop in de hotels. De heer El Abbassi antwoordt dat de personen tot vier maanden in de hotels kunnen verblijven. Mevrouw Regoût vraagt eveneens informatie over een nota in voorbereiding betreffende de begeleiding in hotels. De heer El Abbassi informeerde, na de contactvergadering, dat er geen nota over speciale begeleiding in de hotels in voorbereiding is. Maar, wat wel voorzien en nog altijd in voorbereiding is, is een overeenkomst die Fedasil zou binden aan het Rode Kruis en de vzw LCE Rescue Team (actief op het gebied van medische hulpverlening) om (eind februari) de volgende begeleiding zo snel mogelijk te waarborgen: een medische permanentie (medische antenne) op te richten in ter beschikking gestelde RVA lokalen, en een ambulante sociale begeleiding (van hotel tot hotel) door het Rode Kruis. Indien u vragen hebt over de opvang in hotels, neem dan contact op met:
- Diana Diovisalvi, de verantwoordelijke van de cel “hotels”: diana.diovisalvi@fedasil.be, 02-213.44.11.
 - Vincent Biauçe, de crisismanager bij Fedasil: vincent.biauçe@fedasil.be, 02-213.43.81.
67. Mevrouw Thiébaud vraagt of er nog asielzoekers zonder toewijzing zijn. De heer El Abbassi antwoordt dat er in januari geen zijn geweest, met uitzondering dan van de EU onderdanen. Er waren trouwens maar 14 niet-toewijzingen, allemaal mbt EU aanvragers, hoofdzakelijk afkomstig uit Slowakije, Hongarije en Tsjechië. We stellen ook een opvallende daling vast van aanvragen van Europese onderdanen. (Toegevoegde opmerking na de vergadering: de niet-toewijzingen betreffen de EU-onderdanen, met

uitzondering van Roemenië en Bulgarije, die blijven een normale toegang hebben tot het opvangnetwerk.)

68. Mevrouw Blommaert vraagt nadere informatie in verband met geruchten over een eventuele sluiting van de NBMV-structuren in Assesse en Gembloux. Na de contactvergadering geeft de heer El Abbassi de volgende informatie aan het BCHV: onlangs waren er alleen maar discussies over een eventuele sluiting van het LOI van Assesse. Assesse en Gembloux zijn twee LOI's die hoofdzakelijk de 2de lijnsopvang organiseren (collectieve opvang). Assesse beschikt sinds onlangs ook over plaatsen voor de zogenoemde 3de fase (begeleid autonoom wonen). Zowel voor Assesse als voor Gembloux, voorziet Fedasil via een overeenkomst met de OCMW in een dagelijkse subsidie per plaats voor een jongere. Het **LOI van Assesse** beschikt over andere budgetten: een interventie van de Jeugdbijstand voor iedere opgegeven jongere, het Mirabel Fonds en een speciale subsidie van het Fonds voor sociale actie. Deze laatste subsidie is een probleem. In feite werd deze subsidie onlangs aangevraagd door het Waalse Gewest. Het moet van jaar tot jaar geleidelijk afnemen. Volgens de berekeningen van Assesse, kunnen ze nog wel twee jaar standhouden maar niet langer als er zich ondertussen niets anders zou aanbieden. Sindsdien zijn er blijkbaar onderhandeling aan de gang met de Waalse regering en de Franse Gemeenschap. Bovendien ontvangt Assesse aanvullende subsidies van Fedasil voor de twee nieuwe plaatsen voor begeleid autonoom wonen (sinds medio januari 2010). Vandaag beschikt het LOI van Assesse dus over 28 opvangplaatsen waarvan 4 voor begeleid autonoom wonen. Wat betreft **Gembloux (de structuur El Paso)**: hier ook staan wij voor een speciaal financieringsplan door het feit dat van de 38 opvangplaatsen er 25 gereserveerd zijn voor de Jeugdbijstand (via opdrachtgever... raadgever bij de Jeugdbijstand) en 13 die via een overeenkomst tussen het OCMW en Fedasil gesubsidieerd worden. Het OCMW van Gembloux heeft zelf een overeenkomst met de structuur EL Paso. Als er in het verleden al verschillende keren sluitingsrisico's waren, dan hebben we nu geen kennis van een eventueel nieuw risico. In tegendeel, er zijn besprekingen aan de gang over eventueel nieuwe opvangplaatsen (appartementen onder toezicht of begeleid autonoom wonen), plaatsen die door Fedasil zouden gesubsidieerd worden.
69. Er wordt gevraagd naar het aantal plaatsen in de Fedasil centra die door gezinnen in illegaal verblijf worden bezet. De heer El Abbassi zegt dat er een belangrijke daling van deze groep in de opvangcentra is vastgesteld. Momenteel zijn er 600 personen van deze groep opgenomen, terwijl het verleden jaar 1200 bedroeg.
70. De heer Beys verwijst naar wat er tijdens de vorige vergadering werd gezegd (dat de wet niet zou worden toegepast zolang de instructies niet zijn meegedeeld). Hij stelt nochtans vast dat personen die een derde asielaanvraag indienen, niet meer worden opgevangen zolang de aanvraag niet werd overgedragen aan het CGVS. Hij vraagt of de heer El Abbassi hierover cijfers heeft. De heer Beys vraagt verder nog informatie over de behandeling na de recente wijziging van de wetgeving betreffende asielaanvragers die een 9ter indienden voor deze wijziging. Zijn deze personen ook gebonden aan het nieuwe criterium van "onmogelijkheid het centrum te verlaten"? De heer El Abbassi zegt dat voor personen die een 9ter indienden de criteria volledige afhangen van het medisch advies, aangezien het hoofdcriterium de evaluatie van de autonomie van de persoon is. Wat de eerste vraag betreft, houdt de dispatching voortaan de statistieken bij met betrekking tot de veelvoudige asielaanvragen (3de aanvraag minstens) die op grond van de wettelijke

wijzigingen aangebracht door de Programmawet van 30 december 2009 inderdaad geen toegang meer hebben tot het onthaalnetwerk zolang de nieuwe asielaanvraag niet in overweging is genomen door DVZ en overgedragen naar het CGVS. Op basis van deze eerste cijfers, tellen we gemiddeld 5 aanvragers per werkdag (een totaal van 85 personen voor de periode van 18/01 tot 09/02).

71. De heer Pauwels vraagt hoeveel structurele, permanente plaatsen er zijn onder de 1800 bestaande opvangplaatsen en de 1800 nieuwe aangekondigde plaatsen. De heer Vinikas verwijst hem naar punt 45 van de notulen van de contactvergadering van januari 2010. Mevrouw Nicholson merkt op dat er plaatsen zijn die enkel tot de maand maart waren voorzien.
72. De heer Renders stelt vast dat de twee centra aangepast voor de opvang van NBMV vol zijn. Hij vraagt zich af wat er met de bijkomende NBMV gebeurt: worden deze opgenomen in „normale“ centra waar er geen specifieke begeleiding is voorzien? . De heer El Abbassi antwoordt dat 180 jongeren momenteel „normale“ plaatsen innemen, in afwachting van vrijkomende plaatsen in NBMV centra.

Mededeling van BCHV (de heer Vinikas)

73. De heer Vinikas wenst te verduidelijken welke projecten momenteel lopende zijn op het BCHV. Er is het project rond “analyse” wat onder meer betrekking heeft op de dossierbehandeling zoals dit al jaren gebeurt. Hierop werken drie mensen full time: Ruben Wissing, Juliën Wolff¹ en An Maes die hiervoor verantwoordelijk is. Daarnaast bestaat het specifieke project rond detentie waarop Tristan Wibault werkt en dan is er het project gezinshereniging, dat dit jaar een uitbreiding heeft gekend. Het is niet langer enkel de taak van Nadia Borremans die hiervoor verantwoordelijk is, maar dit project is versterkt met de juridische ondersteuning van Charlotte Van Zeebroeck en de deeltijdse administratieve ondersteuning van Sahin Bories.

**De volgende vergaderingen zullen plaatsvinden op 9 maart, 13 april, 11 mei en 8 juni
2010 op de zetel van Fedasil
Kartuizerstraat 19-21, 1000 Brussel**

¹ Vanaf april zal de heer Wolff fulltime werken op het project analyse, momenteel werkt hij 4/5'n op het project analyse en 1/5 op het project detentie.